Otto Schneid
Papers

Laughter and Tears ([illegible]
an Opera in 5 acts

Digitized by the Internet Archive
in 2014

https://archive.org/details/ottoschneid61_44

צחוק ודמע.
אופרה בחמש מערכות:

הדמויות

הרוזן — בריטון

הרוזנת — אלט

קלונלז, בתה — סופרן

פרנאן, אביר — טנור

~~[illegible]~~ליצן — ~~בס~~ טנור

מירו, צועני — טנור

[illegible] — מצו-סופרנו ?

צוענייה — ~~[illegible]~~ מצו-סופרנו

צוענים, אבירים, חיילים, משרתים

רופא [illegible]

מערכה ראשונה

(... 1400.)

גלות, לב (שרה ומלוה את עצמה בנגל. אריה ... נכנס, והיא ... מרגישה בו ... עם תום השיר)

גלות, לב. אריה ברזון.

אה"כ

בין כותלי מבצר
כמו במאסר,
גאה ומפואר
חולף יומי
בחלומי
והוא בשיר נצר.

אלום
שום לי, אין לי נחת.
למי אני פורחת,
לקראת מי נאנחת?
יבוא אביר
על ניהיר
ועמו אותי לקחת?

מגיא ומהרים
על אף, על עננים
את עיני ארים.
מעתיגות
יסור הלוט,
סוגו אל יעלים!

דבור אחות לי,
צפור, אנא ספרי,
מה המחר יביא?
איך, אהוב?
לבי עצוב,
נכסף עלי – אל מי?

[illegible]

[illegible]

(1)

6
15
11
7

(אביבה) ~~חוה~~

עם זמרתי הייתי לתמי
וכי נכנסת לא הרגשתי בך
אבי מורי.

הרונן
מה פגש בך
~~כשיר, מה הפגש~~
שבקולך ואני שם אלה?
הוריך בואגים לך, חרדים
לקרוע גן עדן למרגלותיך.
ומשאלתך אלינו קשורות.
~~[illegible]~~
אנחנו רוצים אם את שומרת
לדעת את נפשך. מתמול שלשום
לא חסנו על דבר למענך.
קריאה ידעת וספרים ~~[illegible]~~ לרב
גלויים וידועים הם לפניך
ובחכמה בה השגלתי ודעת.
השגנו והמצאנו,
אינני משעשעים ~~[illegible]~~
כי חכמה גם סיבך לרב.

גוזלה
אם עוד יחסר לך, ונא הגידי לי?
את
~~[illegible]~~ לפעת החדר ~~[illegible]~~ עלי השפעתם,
כפוית תודה חלילה להיות.
אין את תרצה ~~[illegible]~~ אותה לשלב גלוי:
כי טובים
מוסיפה ~~[illegible]~~ אני זוכרת.
אינני ~~[illegible]~~ ואין עמי חבר.
יסלח אבי, אם בושתי הבאתי.

הרונן
ידעתי גם ידעתי שבלב צעיר
היצר לשוטט בארץ חלומות
[illegible] בעת.

ידעתי כי בלב צעירה היצר
בארץ חלומות להשתובב

2

מי יזכות לכך הרגינו לויתן:
מלבד האגדתים, המשדתות
יש דואגים אותך לשעשע,
הבחן ודף ונגנים..

אני..

גם כן יצעתי ומרין אותך,
גדול מוצב ותביי לאיש.
אם עינינו אל אף עדה מאד.
אני רואה ~~[illegible]~~ בעיניי ידך
גם אלה הפועלים ~~[illegible]~~ אל גנני,
הבחורים שאהבה גוללת
משכתיהם, כי הם ~~[illegible]~~ מאהבים
רק וירושתך ~~[illegible]~~ זומני יחד.
אני נכון לשמור ולהזכיר,
אך לא אכפה עליך מאומה.
~~לבך יבחר ואחריו לכי.~~

מיטב הורים ~~[illegible]~~ נתן לי אלהים,
אך לא בצל לבי למה גרעת.
על גורל אין אני מתגעגעת,
ירוץ הזמן, עדיין לא הגיע.
מה השבות ~~[illegible]~~ סדיר, לחרגלותינו
הזמן מאחרי. בשמיים
ראיתי אלי גלים גלים. משחר
ועד זריחת הכוכבים ~~[illegible]~~
קוראים ברור ומגדים על חג.

15

באחרנים אחר הגלש יש
אולי פרעון, גם הבא, ראשון בנינו,
והחלק בהם ומסכן.
כמוני הוא נזהר מלחפש
ספקון נושן. ואולו את יולדת
לתת לו יד כאשר הוא חפץ,
לכן באלה היה לב גדל,
לכן שאין ביתנו לבנים.
כי אז היו בני בריתנו עם
ואת הייתה בקלה והאלט.
יפה וטוב סכוי כלה. אולם
חשוב אלך גנס ושואלת.
לכן לבך יבחר ולא אני,
לבך יבחר ואחריו לכי.
לבך יבחר ואחריו לכי.

צפור כנף ונחל, יער, אחו
הם הם ~~[illegible]~~ שאליהם אני נמשכת,
החברים והחירי לי, *
ואלה הם של ~~רק [illegible]~~ נפשי חומדת.
שחק בהם, להשתולל אתם,
זה אולי לא ידעתי מעודי.
זה הוא גני. והוא גן עדן. אך
הייני ורק גני חומות חלומות
ואין הוא לי אלא בחלומות.

הרוזן
הבן אבין אותך ולבך,
אך להושיע אין לאל ידי.
מוסכמות-עולם הם, וגורלנו
אין אשה אנחנו מנגד *

גורל בנות הוא מוסכמות עולם,
וחוק ונוהג - אין לשנותם.

~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ כי ציץ, הרפתקה, הרגשי שעשוע
מלחמה המלחמה בתוך שלום,
ארוך ומחרוז, זכות בנים הם.

הרוזן
~~[illegible]~~ ריקם לחרות כל אלה לא תשודי.
כשם שהנהר כנת ניצב,
וכהמוס השלג דהרינו
מימיו ירבו יום יום, כן גם יגדלו
כל ניר ונוף הגאונים, יצאו
ממפלטי החרף ~~[illegible]~~ ובלחם
~~[illegible]~~

קשוב באם ירגשתי לתי מושגות?
אך צר לי, צר לכל אחיותי.

משלחנות העשירים יציצו
זמרה, ~~[illegible]~~ ניגון, ~~[illegible]~~ מחול והלצות
להנאת העין והאוזן.
אנו השחקנים והליצנים
ומוקיונים יראו, יגישו
שעשועינו ושכרם. אנחנו
האורחים שיצאנו אלינו
נשמח ~~[illegible]~~ באלה. אם גם בעיניך
ייטב, אתן שכרם כיד המלך.

קותילז: קולות שמעתי ~~[illegible]~~ בשער צריך,
~~[illegible]~~ איש ואשה נבהמה ורכב ~~לפני השער, אנשים בכניסה~~
לפני השער וקולות שומרים.

אשדת (נכנס): שתי שירות הגיעו, אדוני,
אדיר פרען שכננו ועמו
שני ~~[illegible]~~ אדונים ומשרת אחד.
* וליצנים בקשו להכנס,
~~[illegible]~~ כמשרה והלצה בצידו.

הרוזן: שלום הכניס! (האשדת יוצא)

קותילז: ~~[illegible]~~ הנה הם באים,
כאלו הוזמנו. ~~[illegible]~~

ב. ~~[illegible]~~. הרוזנת.
~~[illegible]~~ הנ"ל.

הרוזנת (נכנסת ~~[illegible]~~ מגלים אותה בזמזום) סוף סוף פקדו
אותנו גם אלה. ראשית
תסכים בתנו שוב להרקדה,
רציניים יותר אבי יחינו.

האשדת (~~[illegible]~~ נכנס) אדיר פרען ועוד שני אצילים. (יוצא.)

ג'. הקרובים: פרנאן. שני אבירים. רוזן. בני בית אחרים.

ושני מלוים (נכנסים ומתקרבים לנאום)

פרנאן ~~[illegible]~~ (~~[illegible] ונאסר~~)

פרנאן: ברשותכם האצילה ~~[illegible]~~ הבאתי
שני אדונים כבר מוכרים לכם.

רוזן: הנו ברוכים, אורחי ונכבדי.

רוזנת: הנו שלום בבית ידידכם.

ג'ומלז: ~~[illegible]~~ אתכם להרג,
הצוענים ~~[illegible]~~ שזה עתה הגיעו? (בתוך נשאוים של נגינה. ובני בית אחרים נכנסים)

~~([illegible])~~ *

פרנאן: אנא אותם קבלו ~~[illegible]~~ לשוחח באנו,
אך אם טוב ~~[illegible]~~ עליכם, נצטרף. ~~([illegible])~~

(יושבים. הצוענים נכנסים ~~[illegible]~~ בשמחות ובצלילי פיהם.)

3. הקרובים. צוענייה. מירקו. צוענים.

צוענייה: ארץ ארץ הייתה
ארץ השמש זכרה ושאה.
לבני השמש, לבנותיו
טוב היה בבית האב.

הצוענים: לבני השמש, לבנותיו
טוב היה בבית האב.

מירקו הצועני: מלך מלך לנו היה,
היה לה המלך הטוב והרע.
ביום ההוא ארצו עלב
ואל שמשו עלה ושב.

הצוענים: עת אל השמש המלך עלה,
נתן ברכה, נתן קללה:
באקלימי ~~[illegible]~~ דבק אותה
עד ~~[illegible]~~ עולם מבעות אהבה.

מירקו: חיינו היא ~~[illegible]~~ והיא צ'יעוב
שכרוננו, שעבוד. ~~[illegible]~~ (שרלוצר ג'ולוז)
היא מכמירנו, היא החטאת,
מגלעביה מה אכבת!

הצוענים: היא מכמירנו, היא החטאת,
מגלעביה מה אכבת!

בלף
מה אכפת אזננו, אך היא מגונה.
ואם היא תאוה, הרי זו תאונה.
מותר לשורר ורצוי לזמר,
לעשות אל תעשה, הואו: הזהר!

מירקו
פעם אחת לכל בני חלד
חיים נתונים: על עשיר, על אביון,
על קבצן, על גבור, על ישיש ועל ילד,
המות על כלנו אדון.

ספחת בזא פגע,
נכור, בן-חלוף,
הבנה מן הרגע,
שלך בואו חלוף!
(קופץ אל מול קלותילד. איש קם אולם)
תודה לשאים,
האיר הכוכב,
שכבון לעינים,
לכם מאהב!
פרנאן (מתפרץ, שולף חרבו) כלב בן כלב!
קלותילד (קופצת על מירקו, מתרגשת כולה) אל נא, האורח,
בין בית וארץ אל תגפח!
פרנאן (נסוג) לאצעק עלי להכנע
(בהשתחויה קלה לעבר הרוזן והרוזנה) מתוך האצנות אבקש סליחה.
הרוזן היא תרתן. ואלו הלזה
אסרו לפי שעה על
נצל פה! (שומרים מקיפים את מירקו וכובלים ידיו)
בלף מי נצל? מי טוב ומי פרע?
האם על? ומי ראוי לאהב?
בכוח לאכלר, לאסור אסור
לאסור! לאוהב מאסר אם הכוח לאכלר!

פרנאן: הוד מעלתו הואיל לצוות
אותי מן הבית ומן הכנסות.
הוכרחתי אף להכנע,
אולם לבי לא יכנע,
~~אש~~ אותה בת-עוד מעטות
ועל ~~[illegible]~~ בת-יצי לוחמות.
הפושע הלזה הבין מאד
את הבת, את הבית ואת-הכבוד.
אני מקוה, שאדוני ירשיע
אותו כדי, ינחיל לו המגיע.
כי אין עליו לפסוק
אלא מיתה בחוק. (תנועה רבה באולם)

בחייו ישלם החצוף
דינו היות ערוף.
לדבר חצפה כזאת
אדוני כדין ישפוט.

הרוזנה: ~~הזכות~~, ~~בטלי~~ בעלי ברצונו ובחכמתו
יחליט בדרך זו או זו.

הלל: הוא צודק, בקולו פשע.
~~רק האביר~~ אביר תמים כשר ולא רשע,
רק לאביר מותר להתאהב ..

פרנאן: לפטפוטי לצן מי ישים לב!

הרוזנה ~~[illegible]~~: אם נאה לשאול, ~~אבי~~ בעלי,
מתי לכבת בת עני?
מפשע-חף מתי רצפת
או חרב על בכאי שלפת?
~~[illegible]~~ מנעורי למדתני יושר,
לאמוני עוז בלו שעת הכשר!

הרוזן: בטרם את גזר-הדין אמר,
רשות לנדון להשמיע דבר.

מירקו: מי החל ומי ~~אשם~~ גרם
~~מי חטא ומי התם?~~ חטא ומי חטא, מי תם?
רצע לא זמנתי.
עם האהבה
ענק-דם שוה,
אודה, כי הרעותי.

הצוענית: כל חטא אנחנו לא עשינו,
מצאנוה בקאנו ומשחק,
לכן אל האדון נצעק,
כי ירחם ויחן את אחינו.

מירקו: ~~אל נצעק~~ אל נא, עלי המות גל
וטוב מלהיות ~~[illegible]~~ אמלל.
~~רגע גר ואתה אותי יגאל~~
רגע מר אותי יגאל
מצער יותר גרוע,
חיים לב פצוע.
אל נתחנן לפני האדון
שירחם ושיחן,
כי למות ~~[illegible]~~ אני נכון.

הברון: מה שאין להשיג לפני ~~[illegible]~~ ששאמיר (אל קליטולב)
~~[illegible]~~ כלכם ראשים בצע להגיע.

קליטולב: למבקשי רחמים
אין קונו מסכנים?
הוא הלא מלך גאו
כן, שפטו הטיבו לו.
בנפשו הוא הבחיב
הצועני באהבה,

ממציא המצאות
~~[illegible]~~ לסבן אצילות,

~~[illegible] [illegible]~~ המעיל לפעמות
~~[illegible] [illegible]~~ בלבבי הגדלות

~~מצאות~~
~~אצילות.~~

ומאנסים בשמט
להלל את השבת,

וחוזר ומתענג
בכשפיו לתקן הלב.

האם עוון כלה קטן,
האם יוסף לו הדלקה
שלא שאמנו רק עכשיו
~~עין האיש על מצחו~~
מהו המות בעיניו
רגע—לו הוא מיתה
מיסורים להגאל,
להמלט ונעלם
לפטר, ~~[illegible]~~
לכפר
חיש מהר. ועוד לשמות בראשית בשעת הבין מאמר [illegible].
על כן להמיתו ~~[illegible]~~ - לא צ.
אות יהיה לו שי.

בין אותו, בין ישר,
לסגל כאב יותר אכזר.
קלח אותו, שיחיה (תנועה גאולה)
עם מכאוביו, מכאב בזה!

באהבה חסרת-רשע
תהי ענשו על כל פשע.
כל אדום כי רזוף
גולה בנפש, חולה בגוף.
~~ה~~עד יומו האחרון
יענש על העוון.

קולות נמוכים בקהל — עד יומו האחרון
יענש על העוון.

ברוך ← ~~כל גבר, אשר יבין,~~
~~באמת, שלפני הוא~~
~~ישמור בין לבו ומתנשא~~

בהשקה מגע אבני גן
ובא כבאר הגאולה לילותן.
כל גבר, שלא יבין,
את בעתך פני הוד,
בין לבו, אבין ומתנשא.
והנני ~~מחותם~~ בשבט זו אמיתי:
כל אלכסנדר ישב.

(השומרים אתנו את דגלו מידן קבוצות מרגישות מבצרות כתם)

הלל — מימי שלמה עבר לא עלה
שופט כל כך יפה במאור ברע.
אם כבר שופט שופט,
ישב לכל האנשים.

הלוויים (במקהלת לחש) לשמים הם חסינו
תודתנו הלל.
על אף נצל אחינו
שיר מזמור נשיר לאל,
שיר מזמור נשיר לאל.

הלוויה הלל ותודה
לגבירה הבודדה.

הלוויה עוד ~~לא~~ אזכה בטרם אלך
עם כבודך,
יפה ~~[illegible]~~ ולב.
ואם נאה,
~~להת~~ להתגרר
ואם אתר
לומר דבר,
אנסה לגלות
נסתרות, עתידות.

הרוזן ~~[illegible]~~ אין אנו נוהגים כזאת
לאלהים העתידות.
בוא ~~[illegible]~~ והוא יעץ,
לרבים, ~~בשופים~~ עתה, אל נא!

גונזלו הזאת, אבי, רשות לתת,
~~[illegible]~~ באם השעשוע חטא?
גם לכם האמונה
דמה אלהים זוה. הנה, עודני עד מאד נרגשת;
לשם צחוק דרשה לה צאת לגשת!

~~הרוזן~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~

הרוזן כוונתך טהורות תמיד;
אתיר לך תענוג ולא אקפיד.

הצוענייה (תופסת את יד גולתיז ומשמיעה הגה של השתוממות)

גולתיז מה ראית ומה השתאית?

הצוענייה די תמהות רואה אני.

כי נפלאות ~~[illegible]~~ קרובות להתרחש.

גולתיז מה יהיה, ובכל זאת, מה יש?

פרנאן (מתקרב יותר ~~[illegible]~~ ומקשיב)

הצוענייה בקרבתך בחירת גורל,

אצל ~~[illegible]~~ בנפש, בגבור.

מסכנות ~~[illegible]~~ רבות נגלו,

~~[illegible]~~

כלו הוא אחד, כלו בד.

בעד אליך הוא קרב,

אך בינכם נראה אויב.

חזק מאד אותו צורר,

כדי גם את להבר.

הוי כמו בחיר לבך

אשר גם מחיר ילך

אחר הלבה,

~~[illegible]~~ לוהב, אוהב.

הלהבה שתלקח

תהי לאור ונצח!

קולות נמוכים ברקע: הלהבה שתלקח / תהי לאור ונצח!

פרנאן ~~[illegible]~~ אמונה בדבריה, בודאי, הבגדת,

משחק מתוק, בלבד הבא, נשמרת.

הדוד לא נראה סופה לבוא.

במה ואיך? בדרים בגנו. (מסך.)

(מסך. הקהל משתוממת בשפלה למחצה)

~~קול נשי: [illegible] לשון המבטא, מה כאן בלחוץ ומה הבעת.~~

~~קול גברי אני שאלתי שוב [illegible] של הלומגוסטור?~~

13

אך אין מלה המעין
משם, מתוך הגיא,
מעל מגדל, חומות עוז,
יגיע הוא אלי?

בילד יוצא מתהומות
(2) להתרומם ולעלות
(1) על החומה האדירה
בנשך אל גגבי טירה?
(רק ביזק,)
~~אך~~ אני בארום,
להביא אותו הלום,
~~אך~~ אליו נפשי (כצפור) המעופפת
~~כל~~ בכל אליו אני נכספת.
אם לעשות הטבע ביום
מן הימים, אני בארום,
חנני נא, הואל לטעת
בלבי תמה ודעת.
ותן בלב
אמון ואור.
עלה להעלר,
אנא עיני הבער!
(נעלמת בבערה)

אלהי אהבה, אתה השומר,
פוקח עיני, המעיר והער,
התושיעני ביד עוזר?
~~(אלה אל הפתח)~~
(נגשת מהר אל הפתח) ~~יוצאת ונואמת בפתח~~
עורי, קומי ממשכבך!
~~[illegible]~~

XII

קול משרתת — במה אשרת את כבודך?

קוטיל — דרוש אצה לסוסי ולך
בשליחות בהירה
ורוצה מהירה!

המשרתת (נפרדת) — לא שר תשלחיני אנשי, אעשה
הטוב בעיניך, אם זו אם זה,
אלא למרחק, אאוד עד הנה.

קוטיל — הביאי מגיה הנגרים את הדף!

המשרתת — כאשר הבטחתי ~~[illegible]~~ ללא אפס.
(אמהר, לאחר) נחפזת אל בית הנגרים [illegible] (הולכת).

קוטיל (רצה אל החלון. ברק ורעם)
הנה איתן נזה הסער,
המשבר עצי היער,
עומד הנגור
שכלו ברור.
[illegible], עוד אש
גם אני ללא חת
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
ריבי חיי אלה,
לאהבה אנדיב הכל. (במאוניה) (אחרי רגע)
אך הורי ומורי יקרים ביותר.
איך עוד אחיה, אם לבם ישבר?
ובלעדיו אינני יכולה
לחיות אף רגע, אני נחולה.

קול אחד
לבמא ישבר זאת השורת,
איך עוד תחי, הבת הסוררת?
קוטיל (~~[illegible]~~ מסתירה פנים)
קול שני
והוא בגלל לבו צרב
ולא אל [illegible] אם ואב.
הקול ~~אחד~~ השני
* [illegible] באב ואם?
* אך תאלדי בלא שמם?
הקול השני
לכן יבחר — [illegible]
האב, אחר לבך לבו!

קוטיל — אויה, אויה,
[illegible] אלו השעה
[illegible] רועדת וחולה.
רחמו השמים, [illegible]
[illegible] במאבק!

VII

בשמחה, מעל המדרגות יורד
קול צעדים, הלך אלי קופץ.
ברוך בואו, כי הוא [illegible]
אולי גם את אשר עתה אמרי.

גולגולת. הלך (נכנס) ~~[illegible]~~

עוד ער הייתי וחשבתי איך
עשות אותם דבר למענך.
עד שיד נגעה את ראשי בעדינות
ובזאת הייתה החדרנית.

גולגולת גדול לבך, הלך, תמיד הגנת
מאד ורק שובך ונאמנת.

הלך לאמר לו הבשורה
סבלי כאלו לא הייתה,
ולא היה [illegible] רע, כאלו לא היה כל רע,
~~[illegible]~~ כל כך אלהי השמים.

גולגולת כי לך, לבי אוהב.
~~[illegible]~~

גולגולת נא הגן אותי היום!

הלך (בכעס) מי הוא לב שחיר הלב?

גולגולת (~~[illegible]~~, מספר ידו, נוגעת אתו אל החלון)

באישון לילה, בתהומות,
ברוח סערה הנה איתן.
נפשו לחרב ולמוות
~~[illegible]~~ נתן עולה, [illegible]!

הלך (אח) אכן, כל כך לעשות אסור.
הפעם נתתי באחור
את אשר לבי הודיע,
~~[illegible]~~ את מה שהשמיע.
ולא שמעתי

~~[illegible]~~

המשך XII

קלותילד: הגם אתה לחטא תחשוב,
אין אני סוחרת
כראוי לגברת,
שאת בית הבורים היקר והטוב
לאט ובלי סרבנות אעזוב?..
מה שחלמתי ומה שעשיתי
מי כמוך הבין תמיד!
לכן ועתה בך תקותי תליתי,
אל תאכזב אותי, ידיד!

רלף: מי ידע לב אנוש,
מי לו יאמר מה יעשה
ומי יטיל עליו מראש
מצוה מזה וחוק מזה!

מי זה הוא דרכו יודע,
ומי את Δ מעלליו,
ומי את יצרו יודע
ומה יבוא ומה לשוא?

קלותילד: ידעתי, כי אותי תבין,
אח עוזר ונאמן!

רלף: הבנתי גם הבנתי Δ:
אך כי הלב
מלא כאב,
~~אוי לעזור אני בא~~ ~~[illegible]~~ אקום לשמך לפעול.
(אעזר, אאזר,)

קלותילד: אנא, קום, עשה!

רלף: הנה אני יוצא
ועוד מעט אביא
את הנחוץ עמי (יוצא).

קלותילד (לבדה, מתפללת)
אמצו הלב, התחזקו הידים,
הצילו משחת וממכשול.
והתגוננו ממעל, שמים,
לבל אמס, לבל אפול!

50

ילד (מביט למעלה)

באת, מזל

שיחק לבו,

ועל אומלל

חמל גורל.

מאשר סבל,

פצעו געגע,

היום לעת!

(אל ילדות) אני כותב מהרהר —

ננעץ בלם

~~נוע' עשב~~

[illegible]

מנגינה נסתרת

4

לבך הטהור
עליך ישמור.
אנחנו רק כמין ראי.
מצאנו את לבך נקי.
בטחו בו, אחריו לכי.
בטחו בו, אחריו לכו.

הלץ (חוזר ומגלגל עד החלון סליל וסביבו עבות)

לא נוחל היות אדם. (גלוריה)
בכל נפשי ~~[illegible]~~ הייתי שם. (גם אין העולם שלה ~~[illegible]~~ מאושר)
גלת החוטים - רכוש לבאי
וגם אני עליו אחראי.
כואי בעיני, אוהב-לא-אוהב,
שמעל לואבי יגרוש את הראש.

גלוריה: למה לך אני אוהב?

הלץ: אולי עוד בעולם הזה
נפגש ונתראה. (פותחים את החלון, קולדים את גלה העבות ומשליכים אותה אל החוצה ~~[illegible]~~)

כל כך אשרך בעיני יקר.
אך חפציי שלה נגמר.
רק אוסיף את ברכותי,
גלוריה, הי שלום - ודי! (יוצא מהר)

~~גלוריה (מביטה מבעד החלון מוצב למטה)~~

גלוריה לבדה.

גלוריה (פונה אל הבלת) מי יתן ואגאול
לך, יקר, הבל!

~~(מביטה מבעד החלון למטה)~~

(אל עצמה) גבול הקרוון שהקריב לי הקצים,
אך בלב לא שלם — ומהו הטעם?
לבקש הבנה — זה כל כך קל.
וקשה להבין. כלה הגורל.

(מביטה מבעד החלון למטה)

גברי ב׳

~~קולו: בן-אדם מלא רגש כשהוא.~~

קול [illegible]: כשהוא?

~~קול [illegible] .. [illegible]~~

~~קול [illegible] אל [illegible] בנגרה.~~

~~קול [illegible] [illegible]~~

~~קול [illegible]~~ ... יש [illegible]...

גברי א׳

קול [illegible] לב בשיני אהב אני סנטימנטלי.

קול [illegible] ציניות אני רומנטי.

קול [illegible] על צעתי עולה בחשב, יש לך מגמה סטירית.

~~(בחוך נפרח) גלוגלה [illegible] ... (?)~~

(בחוך נפרח. באור גלוגלה) מערכה ב׳

מערכה שניה.

א.

(בחדר גלוגלה. ~~[illegible]~~ לילה.)

~~גלוגלה (לא [illegible], [illegible] ...)~~

גלוגלה (... של מטרה) אנא ... עמי הנה,

בעני ראה.

~~[illegible]~~ באלה צורבת — ביום וליל

... באוני. אני אוהבת.

~~אתה~~

אתה ברחמן,

אתה הוא ...

בחוץ לאור הרוח הנושבת,

אותי אשה נחת ואוהבת.

הנה ~~הוא~~ לבי נוטה

אחר ... בלב,

הלא אתה לבטותו בואלת,

גדולה באש ... אתה גדלת.

לכן יבוא הצון ~~[illegible]~~

למחול, לשאת עוון...

עזור ממני מה ... ~~[illegible]~~

או חן אשר בדמיון בראת!

(צלילי במה.)

(מכבה את האור, שוכבת לישון. צליל יורד על הבמה. פנטומימה: מאחורי הצליל מתגנב מירקו, כאילו היה מרחף. קלותילד מתרוממת, עולה לקראתו. רקוד. הוא נושא אותה על כפיו, מצניח אותה על המטה ונעלם.

סוף המשורר.) ~~קלותילד [illegible] נגשת אל החלון)~~

קלותילד (קמה בשפורה ונגשת אל החלון) הנה רגלי לחלוני,

צלצלי האנחם לשווא,

לצללים שדאו ~~[illegible]~~ להשעות

לב פצוע בגעגועיו. (צרצרים ורעם)

לעיני

דוי מי ~~[illegible]~~ למטה נראה!

האם הוא זה או ~~[illegible]~~ צל ואור מתאבה?

הנשמה תגלי

ותצלים ~~[illegible]~~ ותהי

אליך היושר בעבר? (צרצרים) XII ~~([illegible])~~

~~אולי [illegible]~~

~~[illegible]~~ ~~(קולות את החלון [illegible])~~

מלאכי האגן, [הוא עולה ומאפר ומתגנב ומתגבר.]

הושיעו, אמן!

מירקו (קופץ אל החדר, מתחבקים)

קלותילד התגנבת תקוה אשר אך את הלב מפעמת

החלמתי עכבו ~~[illegible]~~, האם עודני חולמת?

מירקו האם יש עלעצי יסורים בעולם ~~[illegible]~~ גם היושר

~~[illegible]~~ הגרשתי חיי או יש עוד שחר ואושר?

קלותילד עניה מה הייתי בטרם עינים ראוך,

לאלך לא פללתי זכיתי, ידי מצאוך!

מירקו אלדי השעה אשר על הכל מכפרת,

שעת גאולה אשר איתנו מאחדת!

מירקו וקלותילד " " " " "

קותילה: הגלי ~~[illegible]~~ נפשך הואלת לשיר בניגון,
האם גם אני ראויה לכל גבורתך?

מירקו: הנחתך בגלותי. אותך לשאת על כפים
~~באתי~~ הגעתי, הנה הבליחו דרכי השלאים. (דרך ורעות)

ק: ~~לאן תביאני ואין~~

ק: לאן פניך ~~[illegible]~~ ואיך אליך ואנה,
האם לעזוב את ביתי את עצמי אני צנה?

מ: מארמון אביאך אל לבה ואל אהל ביתו,
אתך נהיה כלנו בגיל ובצער.

אך מעט שמחה נמצא בכל דרכינו,
ענוה תבוי, הוני תמיד ילוננו.
עמך יהי הנעם הנע ונע
שאין לו נחלה ושם ויד.
רק זה הרגש בלדי גבול
מפחד ומצער ומות.

ק: ~~[illegible] ואני [illegible], אבי [illegible]~~

ק׳: אוילי, ~~[illegible]~~ לאמי איך אגמול, לאבי שבורני
ורק יחידה להם הגורל נתנני!

מ׳: ונפשך ספך אל יהי,
בואי בואי עמי,
אל תהססי,
בואי, אחרי!
רב לבותינו התלקחו,
אש קודש, להבה,
רב חיינו יהיו,
מעל כל ~~[illegible]~~ אהבה!

ק: ~~[illegible]~~

ק: ~~[illegible]~~

ק׳: על מלאכי עליון אני סומכת
ונכונה הנני
אל כל אשר תלך אתך ללכת,
הנה אני, קחני!

(מירקו עולה על החלון, מעלה את קותילה, תופסים את החבל ~~[illegible]~~ ויוצאים)

(מסך.)

~~(מסך)~~ בנגרי ג' (מסך)

קול א קיוויתי ליותר רומנטיקה.

קול בנגרי ד' למה ~~צריך~~ לנו כיום רומנטיקה? באמת הצללים רומנטיקה?

קול ד' (בנגרי א') אני מחכה יותר טמפו.

קול ה' בנשי לבפך. זה הולך ~~מהר~~ במהירות!.. ~~...~~

קול א, בנגרי ב' אין שהות לקלוט את המילה..

קול ו' ואת הפרטים.

קול בנגרי א' מה דעתך על המוסיקה?

קול שמאלי נכון מאד. הרומנטיקה מביאה למחשבות פיליות כאלה. רק סדר התנצבות. האהבה באה
יצאה בזמן אחיה.

קול ימני אני מודה על חיים כאלה, שיוסבם בשבונים.

קול שמאלי יש לי נסיון של שנים רבות. אני..

קול ד' ג' אני חושש מאד לסוף טראגי.

קול ה' אולי עוד יצליח לצרוך הפי אנד.

(פאוזה. המסך נפתח ~~...~~ לתערבה באלושית. בירד.)

~~...~~ ברונו ונער נושא כליו, אח״כ צבעונים, מיקרו, קולות לב

מערכה שלישית.

(ביור א.)

הנער היטב ערך כבודו את אנשינו
בשלשה הראשים. בסוף בכר
נרגלו אתם ואיש לא ימלט.
אך לא הבנתי למה אבוני
את צבודו מסר ביב קצין
ובא עמי אל עזרה כבאת.
הבני אויב איך נאמוז אנחנו,
את נפגשים, חלילה, לבבנו!

ברונו (יושב על סלע) מלאכת מלחמה למבתיק
אולם בקרבא יש לב בשר.
רק כאשר אל מרומי התגייר,
~~...~~ הפאתע, חרש, את שר הבוא משמים.

הנער אוי לי, אדוני, הנה נמר בא
אשר יראתי. מחנה גדול
רץ אלינו. ביצם נפול,
אם לא ננוס, ~~[illegible]~~ (מרחוק נשמעים חצוצרות ותופים)
שלא נראה.
נסוג מהר, כי נפשנו הוא.

הרוזן את נפשך מלט, לך בשלום, (קולות מתקרבים, ~~[illegible]~~ קול זמר נשמעים)
לא באתי לצבי, כדי לברוח,
רק אסתתר ולא אירא.

הנער אני
רגלי לא ~~[illegible]~~ ארוץ. מאזוני
יחבא אשר ~~ואחבא~~. ~~(מסתתרים מאחורי עץ ובולט)~~
(מסתתרים מאחורי עץ ובולט. מחנה בלוטים בא ~~[illegible]~~ צהלות ושירה)

בלוטים יחי הזוג המאושר,
מפרקן העלם היפה,
בן העם המאושר,
גבור שלא ידע הפחד.

הרוזמים. צוענים. מיקין קלוקלוב.

תחי קלוקלוב הרוזנת,
שעלות והוד קורנת,
הם גבורה נוהגת
תחי עם ~~[illegible]~~ חתנה ביחד.

גיבי ואשר היו שלומים,
ברכת הלאים תמיד עליכם.
בכם יתברך גדול וקטן,
תחי הכלה, יחי החתן!

מירק (מעל רבון) כבת רוזן ילדה עלובה
אולם ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ילדה עד מהרה,
יהיה נעלה מלכה,
מלכה בעז המלוכה. (מלביש על לבן)
מלכתנו את מגן
ילדי בלוטים (מצטחקים) כלנו לך ידי נכון!

~~[illegible]~~

ברונו (יוצא ממחבואו ו[illegible] ושולף חרבו) ~~אל מירקו~~

~~גורלי עתה ביחידה,~~ גורלי עתה ביחידה,
~~אוי עד חרב עתה!~~ אפו בחרבות עתה!

~~מירקו (קופץ אליו ו[illegible] את חרב [illegible])~~

הצוענים (מתגברים עליו מיד, לוקחים חרבו)

מירקו (קופץ ממקומו, ניגש אל ברונו [illegible])

חלילה לנו חרב לזרים,
אתה אחד, אנחנו רבים.
נתרגל לא לקחתי את [illegible]
~~לא [illegible] לי [illegible].~~ לא נכשפים ואף לא נמרמה..
ללא אוהב נכרי בלבו. ([illegible])
ומרצו בה בחליפה לי חבה.

ברונו
גלולה [illegible] ונשאר רק,
גם לי תשיב בצל וכבוד
וכל עושה בצאת [illegible].

מירקו
הבין הלה לא אשאים הוא
[illegible] [illegible] אותו יצאו.

ברונו
מאי אם לא און [illegible]
[illegible], [illegible] אל [illegible]

מירקו
אותי אתה [illegible] מאשים.
ומחרף את נפשך [illegible]
ואם תוכל, תמית אותי [illegible].
כי ערינך [illegible] אני,
[illegible] לך [illegible] היא.
אולם הצוענים מאמינים
[illegible] ויש גם לנו [illegible].
האהבה היא [illegible]
מכל!

הרוזן הלבחנני שוב אתה אומר
או תתגבר, גבור ומתגבר?

אירן אם היא אתך הלך, נא קום וקח,
נשאל את פיה, שנינו נוכח!

הרוזן (אל קוניג) התמכרי אל אב ואם, הבת,
האם תשובי, נא הגידי את!

קוניג (נושאת על צואריו, אחרי רגע של דומיה)
איך אעזוב את כל אשר יקר
היה אתמול ויהיה מחר.
כאלו אתמול ילדה הייתי,
יצאתי היום נכונה חלציה
ועלי היתה יבק כה רבה,
אתמול את ילדותי [illegible].
רופא לי היית ומגדל,
~~כאלו [illegible], את~~ אמי היית אתמול.
גדל באורים טובים יותר,
~~[illegible]~~ באמת היופי, העוז, הזוהר.
יום יום אותי אתה יצרת
~~מדי יום ביומו~~
ו~~טרם~~ יצירתך גמרת.
הכתר לי והפאר,
איך אליך אתנכר?

הרוזן רגיל הייתי היות מלך לבך,
ואהבת עולם אשיב אותך.

קוניג לשוב הביתה לא אוכל.

הרוזן מי גזבך ביתך נעל?
ומה אזר ~~[illegible]~~ לך כבר חזרת
מכל אשר ירשת אמרת!

גוטליב לא כן, אבי, כי לא חזרתי
משיר ~~[illegible]~~ אל עליון שרתי.
~~[illegible]~~ כי רגש בלבי נמת,
ובו האמונה ~~[illegible]~~ נקטעת.
באהבה אמונתי,
אינני יכולה בלי
האהבה היא, כי היא
לי חיים והיא אני.
כי ישמענו לבוש וחוק נעם
ורגש לב אדם לעד קיים.

הרולן לכן אני הביתה שב ריקם..

גוטליב אל נא, אבי, לא באת לחנם.
את הספק נבקש על דברינו: (היא ואחיו [illegible])
שא, אחל ורננו!

הרולן חס ושלום, אין אנו מדברים
דיבר, כי אם
בבית אלהים.
לא אסמוך על חטא יבי
ביי שלום, אך בלבבי! ~~[illegible]~~ (הולך ואחוריו הנער.) (מסך)

ברביעית
~~(הולך ואחריו הנער. מסך. מאחורי [illegible] [illegible] [illegible] המסך [illegible] למערכה [illegible])~~
~~([illegible] [illegible], אחה ברוך, אחה [illegible])~~

מערכה רביעית.
א.
(בבירה)
הלך

הדף על פנים ומתלוצץ
אצט [illegible] מלחיך, ~~[illegible]~~ מעט עוקף
ועלוב ואמתי
להיות, כמו ראי,
לה [illegible], אך לא אני.
לא [illegible] [illegible]
אותו [illegible].

(מלוה את עצמו (בנגן)

להזהיר, להגיב,
להדריך, להעיב,
לעודד, להפחיד,
לגל בשוגג
להרגיע
או חלילה להעליב
לבאיש, כי הוא
יפעל / יגיב.
אך נפעם הלאה
גרוע אני
[illegible] לשבות.
עלי לנחם
אב ואם.
בעיניהם הבת שלו
ולא סלחו [illegible]
ולא שכחו ולא אבלו.
כי אין כלום,
מתי סתום. — ואני
ואך הדוג אולך
אך אני מחרחר.
חבל שעל השנים
בת קול מן שמים
לא תאיר עינים.
חיבת עצוני ורוננת
אז היתה מונגת
והורים ואורים
לא כן אמללים.
ברם, שלי
בת קול אאלף
לבאאף
לגבי.

ואני
בעצבי ועלמי
אינני עוד כל כך הגון.
על כן אלינו האלמון.
הלא אדם בעוונות אשמתי,
בעוונות בעצמי [illegible].
אין אני סופר.
אנסה לנחם [illegible] בלי נדר.
ועוד יותר עמוק בלב
אולי יותר כואב.

מפי האור.
שלהבת [illegible] אלהים,
בנגון אחר.
אך לסוף
אני בקול.
למאי נפקא מינה
מה אאמין
ומה אבין
ומה אבין
ומה אבין.
כי לפי ישגי דרשות,
אך (מפי הבל) ~~[illegible]~~ פסקתי.
כי לב הגד,
אני הלך.

שלהבת אחרת
שלהבת אחרת,
~~לבל אערער~~
לבל יותר
אבי אערער.

(הרוזן והרוזנת נכנסים)

ד.

הרוזם. הרוזן. הרוזנת. אח"כ [illegible]. אח"כ [illegible].

הרוזן לא רצה לעזב כל זה הוא אמר
ללכת בדרך זה הוא בחר.
לא אמונה בשם מחיך,
ברצון אדם הם הולך.
ואלו אם יגע לריך,
~~[illegible]~~ רק בסוד להבין.
בשעת [illegible] רע באת ~~[illegible]~~ [illegible],
עתה חלף, כי גם האיב.
(יושבים בשתיקה)
הלך (~~[illegible]~~ פורש [illegible])
בין אדם ובין שמים
לא היה הבדל,
[illegible] אנשי [illegible]
[illegible] [illegible].

אולי ברצון
האלם העליון,
בעצת השגחה
אך מקרה?
ומקור הישועה
אולי הקדוש?

משרת (נכנס) ~~[illegible]~~ אלה בא אדון הצבא

הרוזן — יבוא!

השליח (נכנס)

הרוזן — יפיק מה?

השליח — מעט חדש הבאתי.
נצחו אתמול לאור הנר
עוד מרגלים מקהלתך, אדון,
ושני עלה גרמני היום.

הרוזן — השלישי?

השליח — עדיין לא הגיע
אולם אומרים כבר שוחה,
אומרים, שהשלישי בין ראשינו

הרוזן — הצליחו והיו שלומם!

השליח (יוצא)

הרוזן — חכי
האמנם כן [illegible] את [illegible],
כי אין [illegible], ~~[illegible]~~ [illegible]?
ואני [illegible] [illegible],
עוד
פן [illegible] [illegible]!
רעה.

הרוזן — [illegible]
יזכרו ~~[illegible]~~ ויקלו הצרה.

הרוזן — ויש עוד שלוה אותו

הרוזן — ומי זה?

ברונה — יָצָא חילנו לאשר יָצָא,

כמעט כלי מאומה נותרנו אנו.

מה יהיה אם..

מאיר (נכנס) — האדיר פרנאן

אלינו בא [illegible].

ברונו — הכניס! (המשרת יוצא)

ברונה — [illegible] אשר [illegible]?

ברונו — אך דבר החלטנו גדולה

[illegible].

ברונה — את המצב [illegible] לא יצא

שכן, אם רד [illegible] הלא [illegible].

ברונו — כמעט ריקות כרגע [illegible].

בסוף – אולי גלוי [illegible], מי יודע.

פרנאן (נכנס) — [illegible]

ברונה — נעים תמיד עלינו [illegible].

ברונו — כן, אבוי! [illegible]!

[illegible] (מוזג) — אם אין שמחה [illegible],

ישנו [illegible].

פרנאן — נשתה לחיים!

ברונה — אמן, ושלום לכלנו!

פרנאן — שלום גם המחוננת

כמלאכים, [illegible]!

[illegible] — אכן, [illegible].

[illegible],

[illegible]

[illegible].

[illegible]?

פרנאן (בצחוק קר) לא כל בני ביתכם אנשי שלומי.

הרוזן ומה בבטחון מקומי?

פרנאן שני בצאותינו לו לבדנו,
כי אז בפני הכל עמדנו.

הרוזן נמצא, שיש לך תכנית,
~~של~~ אולי הסכם ~~[illegible]~~ אחי ברית?

פרנאן ~~[illegible]~~ יותר מזו תכניתי חשובה. (נגשת שתיקה)
כי עקר מטרותי —
יד בתכם האהובה.

הלך אוי לי ואללי!
לפני שאשהו שמעתי
כבר באמתלאות קראתי.

הרוזן לבזיוני..

פרנאן כבודו מגלגל!

הרוזן אין זה באפשרותנו כעת.

פרנאן (קם) אולי מן הכבוד האנגלי
נטלתי, מסכן כמוני ורש!

הרוזן לא, לא, נפלא הוא, לו בנו תלוי
היה הדבר, היה הוא רצוי.

פרנאן אם זאת אומרת, שהיא מתנגדת,
נשאל ~~[illegible]~~ אותה, מה היא מנגדת?

הלך אימי, הגידה, והבאתיה
ושאלת כאור בעיניך את פיה.

הרוזנת הוא הדבר, אינני קלה כעת.

פרנאן ~~[illegible]~~ הלבבה היא באה עכשיו?

הרוזן יצאה היא, נראה אמן,
פתאום נזרח ממנו הדורון.

פרנאן מה תספר ומה עוד תגרש,
הגם אתה אומר לעתלוצף?

הרוזן (קם) ספק עבין לא עורר דברי
וגם ממך דורש טוב אני!

פרנאן: הולך טוב (זורק לו את המפה)! בוא מועד
נתראה ונתמזל! (יוצא)

הלף: בשעה הלא אותנו כבר נכה.
לאור יום לבאו לבאנו נלכד.

(מסך.)

~~(מסך. צלילי דינים.) — במסך נפתח חדר הרוזן.)~~ למערכה החמישית
~~הרוזן (באמצע), הרוזנה, רופא, הלף, אח"כ [illegible] חיילים, צוענים, [illegible]~~

הרופא: גמרתי. ~~[illegible]~~ עובר יחיה
ועוד יהיה באך למחוזנו (אורו כליו)

הלף: אחד כמה טפות מתנו
ותלים אותו חב-שנים
נכלה מגיל, מגיל
ושרו לבך כפלים.

אך טרם ד הדם מגל,
~~[illegible]~~ וטרם גם הסגין הרפש,
צלוצתו השאיר הלז,
שבוגרמו יוציאו נפש.

מערכה חמישית

א.

(בחדר הרוזן. הרוזן באמצע.)

הרוזן, ~~[illegible]~~ הרוזנה, רופא, הלף, אח"כ צוען

הרוזנה: מדוע, אבון? הנה מגלה

הרופא: ~~[illegible]~~ שוב שוב אותו ישוב,
אין אמצעי יעיל מלבד.
~~זה [illegible] למעט למעט~~
כאמור, שוב שוב
זה ~~[illegible]~~ יעזור למעט למעט..

הלף: מרופאים וצ[illegible]ת
אל גן-עדן לעלות.

הרוזנה: [illegible]
[illegible]

תמונה (הולך [illegible] פריבה).

27

(אל ברונה: בקול נמוך)

הרוכן: אלה ימי הרעה

[illegible] אחרי ימי [illegible].

בלז: נפש [illegible], כי

אל [illegible] אני.

הרוכן (אל בלז) לא נבחנתי, [illegible], חכם [illegible] ונאמן.

(אל ברונה) מה תאירתי [illegible] ליבנו,

[illegible] יותר ממך [illegible] ?

ברונה: [illegible] כחות [illegible] אלי,

כי [illegible] נאור [illegible] כלה בריא.

מלרה (נכנס): [illegible]

כי [illegible]

[illegible] ואל [illegible]

דאים ואתקרב [illegible] (יוצא)

ברונה: [illegible] — [illegible] טוב.

[illegible] !

באלרה (נכנס): [illegible]

[illegible].

[illegible],

[illegible] ..

בלז (ליד החלון) [illegible] ..

גם [illegible] החלון [illegible],

[illegible]

[illegible].

הרוכן: [illegible] ..

ברונה: [illegible].

באלרה: [illegible],

[illegible].

הרוכן (מבחוץ): [illegible]! [illegible]!

בלז ~~[illegible]~~: [illegible] !

הרוזן: החומה אבירה. ואין להתגבר
ונתתה לה. אני מבקש
חלך על כל, יכבה על כולם.
הדף: ~~לולא~~ אלמלא ~~[illegible]~~ מול [illegible],
ארגמת בעינך, לפי המצור.
אל החלון חולצים אותה לעזור.
את נפש יצירתך [illegible]
אכן [illegible] אין [illegible]
וכך כל האמצר[illegible]
[illegible] לפסח[illegible].
אל נאמן
ועין ( ),
נצא לקראת
האמת על [illegible].
את הארגמן לנצח
כבאי גם ~~[illegible] אחבאחיו~~ הראש, (לוגש [illegible])

~~[illegible]~~
סכוי ~~לגן, [illegible]~~

הרוזן: עתה אחי נעשית, הלל,
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ לוחם.
הבו נפלי שדון ועלי הגין!(~~[illegible]~~ עוזרים לו לקום ולהלביש)
רופא אתה לו
~~אתה רופא~~, מופת [illegible] ויועץ,
חלי כאלו לא היה ואין.

ברונה: האם, איש האמת, לעלמך [illegible],
הדגלים כושלות, תכרית [illegible]
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
לא אמונתך [illegible] רב?

הרוזן:
כי עת לבטוח ועת ליחל
ועת לעשות, מלמה לסבל.
~~[illegible]~~
סכוי מעט, הפרס גדול.
מה טוב עלה השאיפה נא,
אולי זו דרכנו האחרונה!
הדף: אוי לנו, כי אל אלכת באים
נשתנו ואנו חוגרים [illegible].
הלא חיין, בן חלוף
עלה [illegible] את [illegible]
בים אין סוף.
את הלהב מה נמרר,
[illegible] ומה טוב יותר
נעבר?

ברם, חיות רולכות על שמים
שולטות מתחת לשמים.
לב עז, שנאה לשוא
דומפים רוצני ~~[illegible]~~ שלום אל גרב.

דרורן חיי קדשתי לכבוד.
מאז שמי שמעתי
פחד לא ידעתי
ואברי שומעים לי עוד.

שלום עליך, אם בתי,
ש[illegible] [כן] לויתני
ואשר [כן] בניתני,
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
ביום שעת גלי אתי.

~~אתה (ככה) [illegible]~~

~~[illegible]~~
גזי (ככה) ~~[illegible]~~ [עם] הרחים ~~[illegible]~~ [נפלתי] [illegible]
בזוועים. נאחנו לחפשי א
מיד על 6 נשענו ומה'
ברגע בזיינו לחלוף הדר
הבירה, כי לכם מגן חסר.
דרורן ודרורנת תודה, תודה לך דרורן
על דרע ככה, נחמי דרורון!
דרורן, ~~דרורנת~~ הלך, יפנין (יוצאים)
דרורנת ~~[illegible]~~ בימי חרדה ואהבה
אין הלילה [illegible]
~~[illegible]~~, בוכחת.

(הלך) אולי תבוא עוד בשעה,
לשלוח את הרשע
לבת [illegible]
ותאמינו
ותגינו,
יהיה [illegible] ~~[illegible]~~ [אז] [illegible].

ד' דרורנת לבדה

נאום יאוס, יצאה תצא
באה בזעם ומרגיע
לקחת.

ויש שבאורח היום
הלך גבור יביט פתאום
ורע.

לקחתי פתי פי חכם
והוא כי בוגני אבות
יודע.
(אלה אל החלון)
בעלי המסכן ~~[illegible]~~
פלגה ארגן ..
בלחישה הם שאים
(הם כארבעים,
ברא שם ~~אם~~ הלך
לגובה ~~אם~~ מעבר.
אבי, איננו קם הראשון
ובבר ~~אבד~~ ארב לו האסון.
אויה לי, האויר נדם,
בעלי נעלם..
שלום זה הוא הלך,
~~[illegible]~~ הלא הוא פה ושם
פורח כאן
ושם הלם.
ופה גלום.
עצים מסביב
את האוירים,
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ולצאת כבר מעבר
את הוצא
[illegible]

R סוס ואדם

וגמון הפקעת
על צוף ועל דם
גם הוא נרעם, צמאות סוגעת,
אלה בצליל, עין מצטעת
הנופל ומפיל
הקוף, מתכוף.
היכן הבעל, היכן הלך?
אותו מלאכי עליון,
להצילם מאבדון!
~~רבים את באושר מתפרדים~~ *
גזרת הקוף מעוררת,
הוי, ובמרגמה נגררת
אל מחסה עצים הפינה.
~~אגרו~~ היגיחו עוד גדימה,
היליחו עוד למנים
בעד הנצחון ירע?
~~מאדה זגן (פותחת את הבית ונועץ)~~
~~אבננו חי והנה!~~
~~(מביאים את החזן)~~
(הבית נפתחת בבעיטה, מאדה זגן וחייל מביאים את החזן הפצוע)

בחזנו. מאדה. חיל. ברונן.

המאדה אבננו חי והנה!
החיל אך פצע בחלבו.
ברוננת אהוד!
(מאבדים אותו על מטה, טורחים מסביב, חושים)
החזן (בקול חלש) פצעי אינו כלום.
ברוננת ~~בואו~~ תלך נתחיה! (אל החיל, זה כך בטפול)
~~(אל החיל) אין בלבם אותו, ואני ... את ...~~
כיצד זוננו ואין נסתמה הבירה?

32

החיל לא היה קל לי לספר מה שאירע.

הרוזן איפה הוא?

החיל הוא נעדר.

הרוזנת אלי, גורל אכזר!

החיל אני חוזר אל המקום.

הרוזן והרוזנת תודה לך, היה שלום!

(החיל יוצא)

הרוזן מה המצב כרגע? (קול נפץ)

המשרת (ליד החלון) המגדל הרוס. וכל הפגע (יוצא בבהלה)

הרוזן אולי נצא. לא יכלנו למנוע.

המרגמה [illegible], [illegible].

לו חלר מה שבא [illegible],

כי אל [illegible] את ~~[illegible]~~ העניין.

האמתנו (חוזר, [illegible])

בדר חבש מאת הנער

אשר במגדל הגבוה. אין היתר

מאז, אליו מאהבה (יוצא)

הרוזנת תגידי לנו או לעזור?

הרוזן ~~[illegible]~~ אשר חבש, לא אנשינו. ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ בו עזור, בחינותם.

(צעקות בחוץ, מטר ניצוצות נראה מחוץ לחלון)

המרגמה נורגת אש.

~~[illegible]~~ לום נשוב עוד לעניש?

הרוזנת (ליד החלון) אל יאוש, כי ידינו תם

(קול בלב) עד כבד, ואין מחזה לאישה..

החדשים באים להנשיענו —

הבעזנים ובאמונתם מתנו!

אל החדשה ישר

מספרים את הצרה.

האספר לך
מי ~~[illegible]~~ מנהיג כצבא,
מי בראשם
ובדר הלום הלם
בחיל האויב?
איננו מגן,
בלתי מגדין
והוא מגונן
אל מנהיג האויב,
השרוך כשחור,
פרגאן האביר.
מי מתנפל
ומי נפל,
שניהם בבל
שחור אדום,
שניהם בגל
כחיות מלעלעות,
משתוללות או גוועות.
שוב קלטה עיני
את הצועני,
אך משונאו,
מגיש נפשו
דבר לא נאמר!
המרגמה שותקת,
כי כבר היא מנותקת.
עתה אני מבחינה
כי באש המונה
מציתים
הצועניים
את המרגמה —

בעוף, הצעירות
לובשים צלצלות.
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ אלה נסיגו, אלה באנוסה,
ואוז רבים, ילו..
הרוזן (מזדקף) בתנוסה!
הרוזנת ראש המשקים ברות — בא אז – (נכנס, פותח את [illegible])
ונסוג הם הבולו.
עוז ~~[illegible]~~ הצלונים בולך!
~~בולך~~ אחריהם, בל תרתה.
~~[illegible]~~ הרוזן פתח השער! אסור לצאת
אסף קרוניות, רכוש ואת!
הכניסו גם את הצאן
צא יקר לבד קריז! (חיילים ואחריהם נכנסים)

3. = קלצאים. צוענים. קוניג. מירן. אח"כ חיילים וכו'.

צוענים (בשמחות אטל)
יקירנו, רב אמיץ
בשבה הגיל נשאר.
~~על חטא צרינו~~ את חילינו, בשנו
אמנו שר וכוחו.
(אבנבים אורם באהל [illegible])
(קונג ומירן נכנסים)
קונג [illegible] אל [illegible] ([illegible])
אבי! אמי!
הרוזן אהבות [illegible]
אל [illegible] לא [illegible]
בא גם [illegible]
~~[illegible]~~
ברוך אתה וחננו!

ברונית לטרנו ים
אל הר ואל גיא.
לבנו מֵכה
וגם מַכֶּה! (מתעקמים דום למגלֵה ולמירקו)

מגלה לבנו מֵכה
וגם מַכֶּה!

בלועים (סוגרים אותו [illegible])
(על אלנקה מביאים את הכלוב. חובשים אותו ומטפלים בו)
ברוזן אלוי עינים [illegible] עיני,
יקר ~~[illegible]~~ כיכי ואח!
חייל היה בלוע ונטוש,
כמו קבור לא חבוש.
(בלחש) סכוי קלוש.
המטפלים נטפל בו באמון,
כאלו הוא היה רוזן.
~~אלוי [illegible] עוד [illegible]~~
~~לאלו אין [illegible]~~

ברוזן (אל מירקו) בהגו נשא.
~~[illegible]~~
לבנו רכשה.
מאנו חסכה
את האמון,
שונאנו נצחה,
לך נצחון!
החילים מאנו חסכה
את האמון,
שונאנו נצחה,
לך נצחון.
ברוזן ~~[illegible]~~ תודה מעל גלה:
ראש הצבאי תהיה!
החילים יחי, יחי ראש הצבא,
גבור שקלאות עשה
וגם לשנו נקנה!
מירקו (מתנצל) ~~אחד~~ סלח, אני ואמון;
לא הוא נצחון.
בתך היא זו שהבריחתנו
לתוך הקרב ולהושענו.
ולכבוש בקשה הגבול,
אבוי ואוי, אי [illegible].
[illegible] לספק מחו
כי [illegible] לא אולי.
ואז [illegible] ~~[illegible]~~ בה נחמדה
וגלה לנו האושר.

36

אחד הסגנים למלך אולי נשיר
ונכה בכלים
עוד יצא
כי אין רופא.

המלך (בקול רם)

ברזל של מלים לבשתי
והייתי בו קבור.
ואת חיי כי כבר הקברתי
הייתי בצלמי סגור.

עד שזרים מלאוני, (מביט אל קלונילו)
~~ידי אלה~~ נשיות מיליגות
ואנשינו הביאוני
עמי עוד חסד לעשות.

קלונילו (אל המלך) ~~[illegible]~~ מתאות שלום המלך אתה עמנו
אך אני אתה עדין לא ידענו.

עד ~~[illegible]~~ אל לבך הגענו
ואותך הכרנו והורנו!

המלך בעיניכם אני אביר
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ אחי הצעיר!

מיכלה האזינו, שאול,
הוא ויהונתן אחים היו!

המלך את לב הגבורים שלבבת גנבו,
אחר-כך ירושה היתה שלו.
אני הסגרתי את גבי
והתלוצצתי ברגלי.
שונאי היה וגם שונאינו,
בשדה הקרב בשתינו.

מיכלה האח הרע איננו עוד
ואל יבך גדור בשיר.

המלך באהרוני לבאתי.
אמלי הבל אורך מצב
יורשתי
תהיי (אל קלונילו)
את.

קלודיוס מה פשר הדבר?
גלה את הסוד
אל נשאר
בנפש עוד!

ראלף אהבתי הקדרתי.
~~את~~ ולא הסוד:
אותך אהבתי,
אהבתי מאד.

קלודיוס ומדוע לא גלית סודי?
איפה עוד איש כמוך מצוי?

ראלף ~~[illegible]~~ בם התעללתי, בם הלחמתי.
ונפשי רחוקי חננתי.
~~[illegible]~~ ואך רגע הזה ידעתי.
~~על האמונות שמרתי~~
~~וכך אתה בגדתי.~~
אחר אהבתכם עזבתי (ממשיך ~~[illegible]~~ ברגליו)
~~ואז בשמחות [illegible]~~
ואז עוד אהבתי,
~~ואך אולי אחרת.~~
(בגמגום) עתה נראית לי, אשה מרום,
אולי אגלה היום שלום! (מת.)

אנג'לה (אחר שתיקה) שלום, שלום, שלום עליך.
תהיה לך אחיך.

קלודיוס האוהב שבוי עמנו כבר,
נברך בלבנו את לבו!

מירנה אותך לקחנו יחד באשם
על חטאי השנאה והצבא.

הרוזן והרוזנת אי יתן וזרות ~~[illegible]~~ כשירים ישירו
ועל צבריך עינים יאירו!

קלודיוס ומירנה ~~אסירות [illegible] הבי [illegible]~~
לאמונה שלבבינו!
ולשבית את ברכתנו,
לאהבה את יום יום נרקמת
הבי אסירותך חותמת!

אנג'לה 2 (לאהבה את יום יום נרקמת!)
1 (הבי אסירותך חותמת)

(מסך.) ~~סוף [illegible]~~

38

(מצרת החפזון)

אביבה ועינני (מופיעים בפתח אולם בבנייני ארץ [illegible]) (נפולין)

אביבה (ניגשת אל א' פרחוני) אבא! אתה באת? השגתי את [illegible] מרומא, חשבתי אותך לא [illegible]

ימים שלמים מאז [illegible], וכל [illegible] ברומא [illegible].

א' פרחוני [illegible] מאז ברומא? הלא יותר מארבע שנים לא הייתי מחוץ לארץ!

יאאוף (מסתובב ומרגיש)

ג' פרחוני (מחבקת את אביבה) איפה היית? כל [illegible] [illegible].

אביבה אנחנו באים כרגע מלשכת התעופה.

א' פרחוני אנחנו?

(גולות וכל השכנים [illegible] יורדים אל [illegible] [illegible] נוספות)

השכנים אנחנו?

~~[illegible]~~

~~צלם (בזק)~~

~~[illegible]~~

עינני (לאט) אני מביא בשורה — טלפון!

פרחוני בבקשה!

האחרים בבקשה!

עינני (מטלפן) מדבר עינני. את הבירה [illegible] [illegible] כן.. שלום, [illegible].. כן,

[illegible] כרגע.. [illegible] .. אני נמצא [illegible].. כן.. [illegible] .. קח את [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] .. אחר כך [illegible].

גולות מה זה יכול להיות? מה מתרחש? אני חושב.. אני [illegible].. (מהר אני [illegible].)

ערונאי (אל ג' פרחוני) חלמתי [illegible]..

א' פרחוני (לוחץ את ידו של גולות) [illegible], אני רוצה לומר לך..

גולות יחי המחבר! יחי [illegible]!

צלם (בזק)

ג' פרחוני (אל אביבה, בקול נמוך) את מאושרת?

אביבה אני [illegible]..

יאאוף (מסתובב)

אביבה [illegible] לי הפתעה רבה!

בלד

בינתיים כבר הספיקו להציע את הארגמה. מסתער קדימה, כדי לכבוש אותה ונפצע קשה. גוררים אותו מתוך הקרב אל B בחומה. רב המגינים כבר נפלו. הארגמה מוצלת. אל מודיע הצלחה, כי מצב היער מתערערים רמה-ירות פרשים ורגלים הבדואים. מירון מציע את הארגמה באש שהיתה מוכנה להדליק. חיל הפרשים המוסר. הרוזן שולח לקדום את השער ולהכניס את הבדואים. מוציאים את הדגל של אוגרה. מאמצים לחדש את סביו. נכנסים קלוגלד עם מירון. הרוזן ממנה את ת. לראש צבאו — הדגל הצבעוני עוד מתאמץ לגלות את הסודות הפקיד היה אחיו הצעיר דתן נגלו מן הירושה, וראשי הפקד לו. הוא אהב את קלוגלד, אך שתק, כי לא רצה לשמור את עצמו להצליח. זהו מחשבה שלו והוא מוריש אותה לקלוגלד, ומוציא נפשו.

[קלותילד]
[כבשות אביב]

(א) בטירה. נמרת בת-ברון: געגועיה של מרחקים, של יציאה מעבר לחומות. [illegible] אל אביה הזקן: קח אותי אתך למסעות, לציד... לא ולא, [illegible] אותו ואת אמך... אבל בעונה הבאה ישאו עוד אנשים להביא מוניונים, לוחנים, [illegible] ורשעונים"... — לוחנים, רקודים, נמרה, [illegible]. [illegible] בת הברון מתאהבת בלוחני מירקו. [כבשות אביב]

הברון מגלה להם ריב רחבה, [illegible] ומגרש את מירקו [illegible] קלותילד. מירקו עונה בשיר. קלותילד [illegible] לטובתו. בלוניה [illegible] מוננת.

(2) לילה. קלותילד מתגלגלת ושוכבת לישון ובחלומה מופיע לה מירקו, לוקח אותה עורח אתה, סורה [illegible] מעוררת אותם. היא נגשת לחלון ורואה לאור הברקים את מירקו האוסף אליה. היא מביאה [illegible] חבל, קושרת אותו וזורקת אותו חוצה. מירקו בא. בהתחבקות, [illegible] לאור ברקים. לאחר [illegible] והולכה היא בורחת אתו.

(ג) הברון [illegible] עם נער נושא כלים אל [illegible] [illegible] הם מסתגרים מאחורי [illegible] ובאתה גם הם [illegible] בדמה ונוגעים את מסע [illegible] של מירקו וקלותילד.

בינתיים מנסה לשכנע את הברון, אבל לא מצליח לסבן גם את [illegible] + כדי לבגוש ולהחזיר את בתו. הלוחנים [הברון מאמין, כי אנשיו תפסו אותם. בלוחני מאמין]
מקיפים ושמים את השקים [illegible] ומביאים אותם בגולים לפני מנהיגם. קלותילד מתגברת לשער אביה. המנהיג-השופט מניח לו ללכת. קלותילד מתחננת לפני אביה [illegible] את [illegible], אבל הוא מסרב [illegible].

(3) [illegible] בטירה. באגירה [ברנאן] בא אל הברון לבקש את יד בתו. [הלוחן ומוזרב.] [illegible] מנסה [illegible] ומודה [illegible] [illegible]. וכי רוב אנשיו יצאו לרדוף אחרי הלוחנים. האביר אינו מאמין לברון, נעלב וזורק לו את הכפפה.

(ה) [הברון חולה] בטירה. הלוחה מודיע לברון על [illegible] [ברנאן], [illegible] האביר [illegible] הברון מצוה לסגור את הטירה ולהכין [illegible] למצור ולהגנה. אבל חסרים לו אנשים שיצאו נגד הלוחנים. [illegible].

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

[illegible] הברון מצוה לפתוח להם את השער. נכנס מירקו המנצח עם קלותילד. הברון מחבק אותו ראש חילו. קלותילד מנשקת את אביה. Happy End.

1 [illegible] שחרורם של [illegible] ישר בביתה
2 [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] הברון נופל חושש. [illegible] אותו [illegible] לו. [illegible] נכנס 138 [illegible] עם ברנאן [illegible].
([illegible] דרך השער)
./.

תוכן האופרה „צחוק ודמע"
מאת נפתלי ש״ר

מערכה ראשונה.

~~גמה~~. (טירה בורגונדית בשנת 1500.)

קלוטילד Clothilde שרה ומלוה את עצמה בנבל. היא מביעה צער על חייה המשועממים וחסרי החדוה ~~והתוכן~~. במשך זמרתה נכנס אביה הרוזן. הוא משתדל לעודד אותה. היא מסבירה לו, שאין היא מתגעגעת על גבר וחתונה, אלא על הטבע ויפיו הפרוש מסביב לטירה, (טבע ונוף ואור) לנוף ורחוק. אביה מבטיח לה שעשועים ע״י ליצנים ורקדנים נודדים. שתי קבוצות אורחים מגיעים. פרנאן Fernand ומלויו, הוא אביר ושכן, וליצנים וליצניות המציגים הצגה. (זאת מבחילה בנוכחות הרוזן והרוזנת, האורחים וכל חצר הרוזן: הליצנים) ~~...~~ שרים על מלכם האנגלי, שבעלבו ובעלותו אל הראש המליך עליהם את האהבה. הליצן מעיר הערותיו במשך המחזה. מירקו הליצני מתאהב בקלוטילד ומגלה את רגשותיו בשיר. פרנאן פורץ להרגו, קלוטילד מצילה את מירקו מיד האורח המשתולל, לה נפלה והליצני נאסר. פרנאן דורש דין מות. קלוטילד נגשת לאביה ותולה על הטיגור ומציע את שחרורו לאסור, שהמות אינו מספיק לכפר על פשע גדול כזה ומצפוני עתיד לענוש אותו כל ימיו. בעתה מנצחת. שמחה בקרב הליצנים. לוחיה אומרת לקלוטילד עתידות על אודות גבור בחיר לבה, ופרנאן מפרש את הנבואה לטובתו.

מערכה שניה.
(בחדר קלוטילד, בלילה.)

היא מתפללת על מטתה ומבקשת גאולה מרגשי אהבה חסרי שחר, המענים את לבה. בחלומה (פנטומימה) מופיע לה מירקו הליצני. סערה מעוררת אותה ומבקעת חלונה. היא רואה למטה, לחרגלות הטירה, אותו בתוך הסערה. היא מחליטה להצילו ושולחת עוזרת אל בית הגברים, לקרוא לליצן. קולות האהבה ולבטי מצפונה לנוכח גורל הוריה מתעוררים בה. הלל בה. האבק הגברתי הלב ~~הולך~~ הליצן שולל אחרי תקוות שוא. כשהוא שומע, שהיא אוהבת, מתעשר הוא רגע אחד להיות האהוב, עד שהיא מראה לו מבעד החלון את מירקו. הליצן מגלגל עליו עברה, כדי לעזור לה, ומביא ערבובות וקושר אותם על החלון ויוצא. מירקו עולה (אחרי) מחלה אהבה ולבטים בורחים השנים בהתפסם על החבל למטה.

מערכה שלישית.
(ביער.)

הרוזן שלח את צבאו לרדוף אחרי הליצנים והוא בעצמו עלב את הצבא עם נער ומחכה להם. בזמן (בזמרה ורנה) רבה מחנה הליצנים במסע הבולות של מירקו וקלוטילד יוצא הרוזן ממחבואו ודורש בחלים נרגשות ממירקו את בתו בחזרה. מירקו מסכים לשאול את פיה. היא עונה בשיר על זכרונות ילדות ונעוריה, והאב מפרש את דברי חיבתה כהחלטה לחזור, אך היא נאמנה לדרך שבחרה לה.

מערכה רביעית.
(בטירה.)

הליצן שר שיר המלך את תפקידו ואת ~~...~~ (ייחס המולך) שבין תפקידו ובין אישיותו, את הזעזועים שעברו עליו וסודות שבלבו. אך הוא יוצא, שאלון מלכותי, השובר את הרוזן והרוזנת, נודע מצבו (ודניעל) איומה מאת האמים. ~~...~~ שיחה בין שני האבירים מראה את לכם הפצוע שלא דאגת הרוזנת (ועם על גורל הבת) מצב הטירה לפי חיל המצב שיצא. פרנאן השכן (האביר) מבקר. השיחה על כוס יין מגלה הערות עוקצניות מאת הליצן. פרנאן מבקש את יד קלוטילד. את המצוקה שבתשובת הרוזן הוא מפרש בסרוב ועלבון, זורק לו את הכפפה ויוצא.

מערכה חמישית.
(בחדר הרוזן.)

הרוזן (מרוב צער) נפל למשכב. רופא מטפל בו והליצן מלוה את הטפול בהערות עוקצניות של הטיטה. מן המצודה מודיעים על קבוצה של 20 חיילים, הבוהרים מן היער אל הטירה. הם מחיל הרוזן, (נפלו בשבי הליצנים ושוחררו), אבל מיד אח״כ מודיעים על התקרבות צבא האויב (300 איש), והליצן מבין, כי פרנאן מביא מרגמה אל החורבה, כדי להמטיר משם אש אל הטירה ולכבוש אותה במצב גוער. הוא (ועם הרוזן החולה) לובשים שריונים, כדי לצאת לקרב עם אנשיהם המעטים ולכבוש את המרגמה. הרוזנת עוקבת מן החלון אחרי קרב דמים ורואה את

גוררת הליצן. את הרוזן מוציאים פצוע. מחיאל מודיע, שהליצן נעדר. הרוזנת מוסיפה לתאר את מהלך הקרב מן החלון. המצב נואש — ומן היער נוהרים הצוענים ובראשם מירקו וקלוטילד. בדרכו הורג מירקו את פרנאן. הצוענים ניצחו. הם נכנסים בהמוניהם אל אחיהם שנפלו. קלוטילד באה עם מירקו. התרגשות כללית. ~~מליט לאורך~~ הרוזן ממנה את מירקו לראש צבאו, אבל זה אינו יכול לוותר על חיי צועני, צפור דרור. מוציאים את הליצן במצב אנוש. הוא היה פצוע קבור [illegible] חללים, עד שקלוטילד הוציאה אותו. הוא מגלה עתה, שהצורר פרנאן היה ~~אחד~~ אחיו הצעיר. פרנאן גנב את לב ההורים ואת הירושה, וככה נעשה הוא לליצן. הוא אהב [illegible] שלום את קלוטילד ומחליט לאשר את (ומוסר את הנער לקלוטילד) רגשו לסוד. ~~...~~ לפני מותו הוא מאשר את הזוג הזה.

נפתלי שי"ר

__צחוק ודמע__

מחזה מוסיקלי

~~אופרה~~ **בחמש מערכות**